

Opetussarja 1. Mooseksen kirjasta (Genesis), nro. 2 / 22.4.2024

Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa

Teksti Genesis luku 2

1 Seitsemännen päivän pyhittäminen – sapatti (Genesis 2:1–3)

- Jumala päätti luomisen seitsemäntenä päivänä ja sinä päivänä Jumala lepäsi kaikesta työstänsä
- Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen; tämän vuoksi kymmenessä käskyssä on kolmas käsky: **”Muista pyhittää lepopäivä.”** (Exodus 20:8)
- Lepopäivän tarkoitus: *”Meidän tulee pelätä ja rakastaa Jumalaa niin, ettemme halveksi saarnaa ja Jumalan Sanaa, vaan pidämme sen pyhänä, mielellämme sitä kuulemme ja opimme.”* (Vähäkatekismus)
- Sana ”levätä” on hepreaksi ”shabath”, joka tarkoittaa ”levätä”, ”vastustaa räsitusta” tai jopa ”juhliä”
- Jeesus sanoo: **”Sapatti on asetettu ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten.”** (Markus 2:27) ja **”Ihmisen Poika on sapatin Herra.”** (Matteus 12:8)
- Siis sapatti eli päivä, jolloin seurakunnalla on yhteinen jumalanpalvelus, on tarkoitettu sitä varten, että me ihmiset kääntyisimme katumuksessa Jumalan, Luojamme puoleen, ja saisimme syntiinlankeemuksessa Häneen rikkoutuneen yhteyden takaisin eli pelastavan uskon; siksi sapatti eli pyhäpäivä ja sen pyhittäminen on niin vakava asia

2 Ihmisen luominen – syvempi kuvaus (Genesis 2:4–7)

- Vain ihmisestä sanotaan, että **”Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu.”** (Genesis 2:7); kaiken muun Jumala loi Sanallaan tyhjästä!
- Vain ihmisestä sanotaan: **”Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi Hän hänet loi.”** (Genesis 1:27)
- Kun nykybiologiassa ihmisestä puhutaan eläimenä, se on Jumalan pilkkaa: ihminen on luotu Jumalan kuvaksi
- Heprean tässä yhteydessä käyttämä sana ”kuva” tarkoittaa ”varjoa”, ”alkuperäistä muistuttava kuva”
- Olla Jumalan kuvana tarkoittaa siis kantaa Kolmiyhteisen Jumalan kaltaisuutta, kuitenkin siten, että Jumalaa ei ole luotu vaan Hän on ainoana maailmankaikkeudessa itsessään olevainen, yksi, jakamaton, näkymätön, Henki, ääretön ja valtava (Psalmi 145:3) ja ihminen on Jumalan luoma ja vain ihminen on tarkoitettu elämään Jumalan yhteydessä ja olemaan kuuliainen Hänelle

3 Paratiisi (Genesis 2:8–17)

- Paratiisi (= suojattu puutarha) ja Uuden Testamentin paratiisi (Luukas 23:43; 2 Korinttolaiskirje 12:4; Ilmestyskirja 2:7)
- Paratiisi oli erityinen Jumalan luoma paikka, jossa luotu ihminen palvelisi Jumalaa, viljelsi ja varjelsi sitä
- Paratiisissa oli ainoastaan yksi ainoa puu, josta Aadamin ja Eevan ei saanut syödä; se oli hyvän- ja pahantiedon puu; jos he siitä söisivät, he tulisivat **”kuoleamalla kuolemaan”**, joka tarkoittaa
 - i. Eroa Jumalasta
 - ii. Ajallista kuolemaa
 - iii. lankaikkista kuolemaa eli sitä tulijärveä, josta Jeesus puhuu, jossa ei lopu itku eikä hammasten kiristys

4 Sopiva apu Adamille (Genesis 2:18–25)

- Sana ”apu” hepreassa on ”ezer” ja tulee sanajuuresta, joka tarkoittaa ”ympäröidä”, ”suojella”, ”auttaa”
- Sana ”sopiva” on hepreassa ”neged”, ja tarkoittaa ”etupuoli”, ”kollega”, ”toveri”, ”kumppani”; Jumala loi naisen seisomaan miehensä rinnalla. Naista ei luotu maan tomusta vaan miehen kylkiluusta, koska hänet luotiin elämään erottamattomassa yhdistyksessä ja yhteydessä mieheen ja tämä luomisen muoto tuli olemaan perustus myös pyhälle avioliitolle
- Kristillisessä uskossa on myös syvälinen rinnastus Kristuksesta ja seurakunnasta Hänen morsiamenaan; tästä myös tulee vakava neuvo miehille ja naisille:
 - i. **”Olkaa toinen toisellenne alamaiset”** (Efesolaiskirje 5:21)
 - ii. **”Vaimot, olkaa omille miehilleen alamaiset niin kuin Herralle”** (Efesolaiskirje 5:22)
 - iii. **”Miehet rakastakaa vaimojanne, niin kuin Kristus rakasti seurakuntaa”** (Efesolaiskirje 5:25)

Harri Lammi, V.D.M. Jumalan Sanan palvelija, Pyhän Sanan luterilainen seurakunta